

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1407225507
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1407225507.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, Polianky č. 9, Bratislava, zastúpený JUDr. Jozefínou Podhradskou, advokátkou, Račianska 62, Bratislava, proti žalovanej: W. K. E., bytom M. XX, J., o zaplatenie 912,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 22.3.2016, č.k. 9C/231/2009-205, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 813,26 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 813,26 eur od 15.7.2007 do zaplatenia p o t v r d z u j e.

Vo výroku o trovách konania sa rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v rozsahu zrušenia sa v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 813,26 eur s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 813,26 eur od 15.7.2007 do zaplatenia, trovy konania 48,50 eur a trovy právneho zastúpenia 869,29 eur na účet právnej zástupkyne žalobcu vedeného v Sberbank Slovensko, a.s., č.ú. D., všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 8b, § 10 ods.1,3,6, § 14 ods.1,4,6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej „zákon o vlastníctve bytov“), § 100 ods.1, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní a skutkovom a právnom vyhodnotení veci dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. XXXX na M. ul. XX v J., zapísaného na Liste vlastníctva č. XXXX. Námietku premlčania nároku žalobcu na zaplatenie nedoplatku z vyúčtovania za rok 2005 vo výške 12 321,-Sk vznesenú žalovanou posúdil ako nedôvodnú, pretože splatnosť predmetného nedoplatku z vyúčtovania za rok 2005 nastala dňa 6.8.2006 (vyúčtovanie bolo doručené dňa 6.7.2006 a následných 30 dní na zaplatenie nedoplatku), trojročná premlčacia doba začala plynúť 7.8.2006 a uplynula 11.8.2009, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 19.10.2007, teda včas. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že náklady na byt žalovanej boli v roku 2006 vo výške 26 399,40,-Sk, platby žalovanej boli v sume 20 220,-Sk, nedoplatok žalovanej tak predstavoval sumu 6 179,40,-Sk. Po pripočítaní nedoplatku žalovanej za rok 2005 v sume 12 321,-Sk, celkový nedoplatok žalovanej predstavuje sumu 24 500,40,-Sk, a to vrátane sumy 6 000,-Sk (príspevku do fondu údržby a opráv). Príspevok do fondu údržby a opráv v uvedenej výške považoval súd prvej inštancie za oprávnený, keď navýšenie tohto príspevku

od 1.7.2006 o sumu 1 000,-Sk mesačne na jeden byt odsúhlasili vlastníci bytov a nebytových priestorov na Schôdzi vlastníkov bytového domu na M.Í. ul. XX v Bratislave konanej dňa 6.6.2006 uznesením č. 6. Žalovaná ako vlastníčka bytu svoje právo podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. v zákonom stanovených lehotách nevyužila. Pretože zaplatenie predmetného nedoplatku vo výške 813,26 eur (24 500,40,-Sk) v konaní preukázané nebolo, súd prvej inštancie žalobe v tejto časti vyhovel a v prevyšujúcej časti nad určený prísudok žalobu v časti o zaplatenie istiny s príslušenstvom zamietol.

3. Keďže žalovaná sa s plnením peňažného dlhu dostala do omeškania, žalobcovi súd prvej inštancie priznal z priznanej istiny nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, výšku ktorých určil v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb. pri zohľadnení, že vyúčtovanie za rok 2006 bolo žalovanej doručené 14.6.2007 (fikcia náhradného doručenia dňa 14.6.2007) a plynutia následnej lehoty 30 dní na zaplatenie nedoplatku. Následne dospel k záveru, že od 15.7.2007 je žalovaná so zaplatením nedoplatku z vyúčtovania za rok 2006 v omeškanií.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/ 1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej „O.s.p.“) a žalobcovi, ktorý mal vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti priznal plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku v sume 48,50 eur a trov jeho právneho zastúpenia advokátkou podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 5, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v celkovej sume 869,29 eur za 16 úkonov právnej služby a to: prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd zo dňa 19.10.2007,31.1.2014, rokovanie so znalcom dňa 22.1.2015, 19.8.2015, 24.9.2015, 9.10.2015 a za účasť na pojednávaní dňa 19.1.2010, 30.9.2010 (odročenom), 30.11.2010, 15.2.2012, 14.5.2013, 24.9.2013 (odročenom pojednávaní), 13.12.2013, 16.2.2016, 22.3.2016, pri hodnote jedného úkonu právnej služby 51,45 eur, plus 2x režijný paušál po 178,-Sk, 3x 7,21 eur, 1x 7,63 eur, 3x 7,81 eur, 1x 8,04 eur, 4x 8,39 eur, a 2x 8,58 eur. Odmenu advokátky súd určil.

5. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolateľka uviedla, že Okresný súd Bratislava IV v rozhodnutí zo dňa 25. 1. 2008 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 14.4.2010 určil, že uznesenia schválené na Zhromaždení delegátov SBD Bratislava IV dňa 25. 1. 2007 sú neplatné. Nové predstavenstvo bolo zvolené až v máji 2010. Podľa uvedeného SBD Bratislava IV v období od januára 2007 do mája 2010 nemalo právoplatne zvolené orgány z čoho vyplýva, že všetky právne úkony vykonané v uvedenom období (vrátane podpisu dokladov, v tomto prípade zmluva o výkone správy, splnomocnenie a podanie na platobný príkaz) podpísali k tomu neoprávnené osoby. Zvýšenie príspevku do fondov opráv vo výške 6 000 Sk bolo schválené na schôdzi vlastníkov v rozpore s vtedy platnými predpismi, čo je uvedené v znaleckom posudku p. Q., ktorý je priložený v spise. Odvolateľka uviedla, že dňa 23. 11. 2015 uhradila na účet Sberbank 600 eur za výmenu stúpačiek, ostatní vlastníci si šetrili po 25 eur mesačne a ona to po ukončení prác zaplatila jednorazovo. Tvrdenie, že zvýšenie do fondu opráv neplatila nie je pravdivé, keď na zateplenie pravidelne platila 4 roky do Volksbanky trvalým príkazom. Pri realizácii prác mailovou poštou dňa 21. 2. 2011 reklamovala kvalitu projektu, pričom k reklamácií nebolo do dnešného dňa podané vyjadrenie. Povereným osobám sprístupnila odpočet a výmeru vodomeroov. Žalovaná uviedla, že nedoplatok vo výške 12 321 Sk sa netýka iba roku 2005, ale aj predchádzajúcich, a tie sú premlčané. Odvolateľka napokon konštatovala, že nesúhlasí s výškou trov právneho zastúpenia vo výške 869,29 eur.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1, § 470 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné len vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštnčného konania.

8. Ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalovanej rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), prihládajúc

pri posudzovaní správnosti procesného postupu súdu prvej inštancie na ustanovenia v danom čase platiaceho procesného predpisu, t.j. Občianskeho súdneho poriadku. Predmetom odvolacieho prieskumu je (vychádzajúc z obsahu odvolania podaného žalovanou) iba prisudzujúci výrok súdu prvej inštancie a závislý výrok o trovách konania.

9. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo výroku, v ktorom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 813,26 eur s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 813,26 eur od 15.7.2007 do zaplatenia, v ktorom prvoinštančný súd dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), ktoré odvolateľka zopakovala v podanom odvolaní. Pre doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v uvedenej časti a v záujme dôsledného vypořiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

10. Predmetom daného konania je nárok žalobcu na zaplatenie nedoplatku z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených na M. Č.. XX v J. za obdobie do 31.12.2006 v celkovej výške 27 501,- Sk (912,86 eur). Obrana žalovanej spočívala v tom, že žalobca jej nepredložil vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2005, ani za rok 2006, vyúčtovanie navyiac, nie je správne, keďže v správe o hospodárení za rok 2006 je predposlednom riadku uvedená suma 12 321,-Sk, ktorú žalobca nijako nezdôvodnil, účtoval jej abnormálne kvantum vody, nebral do úvahy stav vodomero, vyúčtovanie za rok 2005 na schôdzi vlastníkov síce prevzala, ale hneď to aj oľutovala, pretože nebolo urobené riadne. Mala za nereálne, aby spotrebovala napr. 22 kubíkov teplej vody a vyslovila podozrenie o vadnosti vodomera. Vyúčtovanie za rok 2006 nereklamovala, pretože keď nemala k dispozícii vyúčtovanie za rok 2005 nemala možnosť potrebné porovnať. Vo vyúčtovaní za rok 2006 namietla nesprávne uvedenie sumy 6 000,-Sk, keďže takáto výška príspevku do fondu opráv je neadekvátna výmere jej bytu. Žalobkyňa neuznávala ani revíziu plynu, keď od roku 2004 plyn v byte nemá, nebolo preto potrebné robiť žiadnu revíziu. Zo skutkového odôvodnenia žaloby a prednesov žalobcu vyplýva, že uplatnený nárok pozostával z nedoplatku z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2005 vo výške 12 321,- Sk a z nedoplatku vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2006 vo výške 15 180,- Sk.

11. K odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f) C.s.p. vyplývajúceho z obsahu odvolania (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vo vzťahu k prisudzujúceho výroku vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi (vrátane skutočností, ktoré vyplynuli z výsluchov v konaní vypočutých svedkov) preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z v čase vyhlásenia rozhodnutia platných ustanovení § 133 až § 135 O.s.p., alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Súd prvej inštancie správne pri posudzovaní dôvodnosti námietok odvolateľky smerujúcich k správnosti niektorých položiek nedoplatku vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2006, nariadil uznesením zo dňa 9.6.2014,

č.k. 9C/231/2006-146 znalecké dokazovanie znalcom z odboru Energetika, odvetvie tepelná energetika a Vykurovanie a vykurovacie zariadenia k odbornému posúdeniu, či žalovanou rozporované položky, zaznamenané v zápisnici z pojednávania zo dňa 13.12.2013 a uvedené vo vyjadrení žalovanej z 13.1.2014 (okrem položky 2 - Príspevok do fondu údržby a opráv vo výške 6 000,- Sk), zodpovedajú reálnym nákladom za byt žalovanej v rozhodnom období od 1.1.2006 do 31.12.2006. Závery znaleckého dokazovania prijaté vo vzťahu k týmto reálnym nákladom za byt žalovanej v období od 1.1.2006 do 31.12.2006 následne správne zohľadnil pri úvahe o výške nedoplatku žalovanej z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2006 (str. 6 prvý odsek napadnutého rozhodnutia).

12. K námietke odvolateľky vyplývajúcej z obsahu odvolania, že rozsudok prvoinštančného súdu v prisudzujúcom výroku o veci samej, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil vo vzťahu k uvedenému nároku správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

13. Odvolací súd vo vzťahu k sume 6 000,- Sk uvedenej vo vyúčtovaní nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených na M. Č.. XX za rok 2006 ako prvoradá zdôrazňuje, že uvedená suma predstavuje nedoplatok príspevku do fondu údržby a opráv, ktorého navýšenie si od 1.7.2006 o sumu 1 000,-Sk mesačne na jeden byt odsúhlasili vlastníci bytov a nebytových priestorov na schôdzi vlastníkov bytového domu na M. A.. XX E. J. konanej dňa 6.6.2006 uznesením č. 6. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie použitému ust. § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov dáva do pozornosti, že vlastník bytu alebo nebytového priestoru má právo a zároveň povinnosť zúčastňovať sa na správe domu formou účasti na schôdzi vlastníkov a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku, keď práve hlasovaním na schôdzi vlastníkov dáva najavo svoj názor. Prehlasovaný vlastník, teda ten, ktorý nesúhlasí s prijatým rozhodnutím, má možnosť podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. obrátiť sa na súd, a to v 15 dňovej prekluzívnej lehote od oznámenia o výsledku hlasovania, inak jeho právo zaniká. Ak v prejednávnom prípade žalovaná v súvislosti s uznesením č.6 prijatým dňa 6.6.2006 na zhromaždení vlastníkov (ktorým si odsúhlasilo zvýšenie príspevku do fondu údržby a opráv) nepodala v určenej prekluzívnej lehote žalobu na súd (túto skutočnosť netvrdila a nepreukázala, že nedoplatok v tejto časti uhradila), je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k tejto časti nedoplatku z vyúčtovania nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2006 právne správne a vychádzajúce zo správne zistených skutkových okolností. Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne nezohľadnil námietku odvolateľky (zopakovanú odvolateľkou v odvolaní) o tom, že zvýšenie príspevku do fondov opráv vo výške 6 000 Sk bolo schválené na schôdzi vlastníkov v rozpore s vtedy platnými predpismi. Za právne správny považuje aj názor súdu prvej inštancie uvedený v napadnutom rozhodnutí vzťahujúci sa k prísudku vo výške 12 321,- Sk (vyúčtovanie nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených za rok 2005) pri vyporiadavaní sa so žalovanou vznesenou námietkou premlčania, na ktorého závery v plnej miere odkazuje.

14. Pokiaľ žalovaná v odvolaní s poukázaním na nekonkretizované rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25.1.2008 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.4.2010 namietala, že žalobca od januára 2007 do mája 2010 nemal právoplatne zvolené orgány a že všetky právne úkony podpísované v uvedenom období podpisovali k tomu neoprávnené osoby, odvolací súd konštatuje, že námietky v tomto smere žalovaná produkovala už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (pojednávanie nariadené na deň 30.11.2010, vyjadrenie z 13.1.2014). Pokiaľ však k preukázaniu týchto skutočností nepredložila do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené (§ 120 ods.4 O.s.p.) listinné dôkazy a ani nenavrhol v tomto smere doplniť dokazovanie, súd prvej inštancie správne na túto námietku neprihliadal a osobitne sa s ňou nevysporiadal. Pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci podpisovala podanú žalobu právna zástupkyňa, ktorej žalobca dňa 28.9.2007 udelil písomné

plnomocenstvo na jeho zastupovanie v konaní a ktoré je podpísané predsedom predstavenstva (C. I. D.) a členkou predstavenstva (Y. T.). Zo záznamov verejne prístupného Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I však nevyplývajú nedostatky do spisu doloženého písomného plnomocenstva zo dňa 28.9.2007, a to ani vo vzťahu k podpisovaniu právnych úkonov za žalobcu, pre ktoré bola v danom čase predpísaná písomná forma (dvaja členovia predstavenstva) a ani k osobe predsedu a člena predstavenstva, ktorí písomnosť za žalobcu podpísali.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 813,26 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 813,26 eur od 15.7.2007 do zaplataenia podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

16. Za dôvodné však odvolací súd považuje odvolacie námietky žalovanej vzťahujúce sa k výroku o trovách prvoinštančného konania.

17. Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

18. Podľa § 142 ods.2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

19. Podľa § 142 ods.3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

20. Podľa citovaných ustanovení účinných v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, pri rozhodovaní o trovách konania mal súd vychádzať zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu). Kritériom priznania nároku na náhradu trov konania bola miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťovala tak u žalobcu, ako aj u žalovaného a ktorá závisela od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Podľa miery úspechu mohol súd o náhrade trov konania rozhodnúť tak, že priznal náhradu všetkých účelne vynaložených trov tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech (§ 142 ods.1 O.s.p.), mohol náhradu trov konania pomerne rozdeliť, prípadne vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, ak mal účastník úspech len čiastočný (§ 142 ods.2 O.s.p.) alebo mohol priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný, ak rozhodnutie o výške plnenia závisela od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods.3 O.s.p.).

21. V prejednávanom prípade je rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania a jeho odôvodnení arbitrárne, pretože súd nijako neodôvodnil, prečo v konaní, v ktorom mal žalobca nepochybne čiastočný úspech, nezodpovedajúci však definícii neúspechu v nepatrnej časti (v žalobe požadoval priznať sumu 912,86 eur s príslušenstvom, v rozsudku o veci samej bol úspešný v časti o zaplataenie sumy 813,26 eur s úrokom z omeškania), o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.3 O.s.p. a žalobcovi „majúcemu neúspech len v pomerne nepatrnej časti“, priznal plnú náhradu trov konania. Citované ustanovenie je možné totiž použiť len v prípadoch, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Súd prvej inštancie v rozhodnutí nevysvetlil, prečo v danom sporovom konaní, vyčíslenie výšky nedoplatku nákladov za užívanie bytu a služieb s tým spojených považoval za závislé od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, keď iba za takéhoto stavu by bolo možné jeho rozhodnutie o trovách konania čo do právnej správnosti použitých procesných ustanovení posúdiť.

22. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 389 ods.1 písm. b/ C.s.p. zrušil a vec v rozsahu zrušenia podľa § 391 ods.1 C.s.p. vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o trovách konania pri zohľadnení procesnej úpravy platnej od 1.7.2016 (Civilný sporový poriadok) a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby stranám bolo zrejmé, na základe ktorého ustanovenia zákona a z akých dôvodov súd vo veci rozhodol, prečo a ako sa vypořiadal s účelnosťou poskytnutých úkonov právnej služby, pričom prihliadne na všetky do úvahy pripadajúce

ustanovenia Civilného sporového poriadku. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).